

Moje soukromí.
Nekoukat, nešťourat
(úvaha)

Vážně ho chcete znát? No nevím, jestli vám něco řeknu. Nevadí, když nebude celé? Tak, čím bych začal?

Jmenuji se Roman Fiala a pocházím z Plzně, ale narodil jsem se ve Znojmě. Odstěhovali jsme se proto, protože jsme bydleli ve velkém rodinném domě s babičkou a dědečkem, ale hlavní ten důvod je, že se můj táta zabil na motorce, když mi byl jeden rok. Odstěhovali jsme se až po dvou letech, když mi už byly tři. Další důvod bylo, že si moje mamka myslela, že tam nemáme co dělat, a tak jsme se přestěhovali sem do Plzně. Kamarády jsem tu našel rychle, protože naše rodina jezdila do Plzně každé svátky, tak jsem tu už nějaké měl. Mými dvěma největšími kamarády, které jsem tady měl, byli a jsou Jiří Bureš a Radek Trnka. První dva roky po tátově smrti jsem prý nemluvil a byl pořád zamklý. Když jsem šel do školky, tak jsem bez Jiříka neudělal ani krok. Pak na základní škole to šlo celkem dobře. Problémy nastaly na druhém stupni, začal jsem se zhoršovat v prospěchu i v chování. Jinak ale žádné drama, vcelku to bylo docela dobré. Teď jsem v deváté třídě a myslím si, že se to moc od šesté třídy nezlepšilo. Jaké předměty vás baví nejvíc? Mě momentálně baví dějepis, protože probíráme druhou světovou válku. A měli jste takové štěstí, že jste na základní škole potkali tu podle vás nejlepší holku na světě? Já ano a jsem za ni hrozně šťastný. Samozřejmě, mám děsně rád svoji rodinu, která za mnou stojí v každé situaci a ve všem mi pomáhá.

Je to málo nebo hodně, co jsem o sobě řekl? Každopádně vám to musí stačit.